

- 16 освѣтъ Кесаря. *И тогазы имѣ го прѣда-
де да ся распе. И зѣхъ Исуса и го за-
карахъ.
- 17 И *носѣше кръсть-тъ си и *излѣзе на
мѣсто-то нарицаемо Лобно, което по Е-
18 врейскы ся казува Голгова; Дѣто го рас-
пяхъ, и съ него други двама, отсамъ
19 и отсамъ, а посрѣдъ Исуса. А *Пилатъ
написа и титлъ, и тури надъ кръсть-тъ.
И написано бѣ, ИСУСЪ НАЗОРЕЯНИНЪ,
20 ЦАРЬ ІУДЕЙСКИЙ. И тѣзи титлъ про-
четохъ мнозина отъ Іудей-тъ; защото
бѣше близу до градъ-тъ мѣсто-то дѣто
распяхъ Исуса, и написано бѣ Еврей-
21 ски, Гръцки и Латински. А првосвящен-
ничи-тъ Іудейскы казувахъ на Пилата:
Недѣй писа, Царь Іудейский, но че той
22 рече: Царь Іудейский съмъ. Отговори Пи-
латъ: Каквото писахъ, писахъ.
- 23 А *войни-тъ като распяхъ Исуса,
зѣхъ дрехы-тъ му, и направихъ четыри
дѣлове, на всякой воинъ по единъ дѣлъ.
и хитонъ-тъ: а хитонъ-тъ не бѣше шитъ.
24 но отъ горѣ до долу цѣлъ истъканъ. И
рекохъ си помежду си: Да го не съди-
рамы, но да мѣтнемъ жрѣбѣе за него, ко-
му ще бѣде; за да ся испълни писаніе-то
коего казува: *Раздѣлихъ дрехы-тъ ми
помежду си, и за одеждѣ-тъ ми жрѣбѣе
мѣтнахъ. И тѣи войни-тъ това сторихъ.
- 25 А до кръсть-тъ Исусовъ *стоехъ май-
ка му, и на майкѣ му сестра ѿ, Марія
зена-та *Клеопова, и Марія Магдалина.
- 26 А Исусъ, като видѣ майкѣ си и *уче-
никъ-тъ когото обичаше, че стоехъ бли-
зу, казува на майкѣ си: *Жено, ето сынъ
27 ти. Послѣ казува на ученикъ-тъ: Ето
майка ти. И отъ онзи часъ зѣ ѿхъ уче-
никъ-тъ *у дома си.
- 28 Слѣдъ това, като знаеше Исусъ че
всичко-то вече ся свърши, *за да ся обже
29 писаніе-то, рече: *Жденъ съмъ. И тамъ
имаше сложенъ съездъ пълнъ съ оцетъ;
и войни-тъ *напълнихъ глѣбъ съ оцетъ,
обвихъ ѿ съ исопъ и принесохъ ѿхъ на
30 уста-та му. И като пріе Исусъ оцетъ-тъ,
рече: *Свърши ся: и прѣклони главъ и
прѣдаде духъ.
- 31 Но понеже тогава бѣ петѣкъ, *за да
не оставятъ тѣла-та на кръсть-тъ въ
сѣботѣ-тъ, (*защото бѣше великъ день
оная сѣбота,) то Іудей-тъ молихъ Пи-
лата, да имъ ся прѣбѣятъ голени-тъ, и
32 да ги динѣтъ отъ тамо. Тогазы дойдохъ
войни-тъ, и на първый-тъ прѣбихъ голени-

- тъ, и на другый-тъ който бѣше распѣтъ
33 съ него. А като дойдохъ при Исуса и
го видѣхъ че е умрѣлъ вече, не му прѣ-
34 бихъ голени-тъ. Но единъ отъ войни-тъ
прободе съ копіе ребра-та му, и тутакси
35 *излѣзе кръвъ и вода. И тойзи който ви-
дѣ свидѣтельствѣ, и истинно е негово-то
свидѣтельство, и той знае че истинъ ка-
36 зува, за да повѣрувате вы. Защото *всичко*
това станъ, *за да ся испълни писаніе-то:
37 *Кость негова не ще да ся строши. И
пакъ друго писаніе казува: *Ще погле-
днѣтъ на него когото прободохъ.
- 38 А *слѣдъ това Іосифъ отъ Аримаея,
(който бѣше ученикъ Исусовъ, но пота-
енъ *заради страхъ-тъ отъ Іудей-тъ,) при-
моли ся на Пилата да земе тѣло-то Ис-
усово; и Пилатъ даде волѣхъ. И той дой-
39 де та динѣхъ тѣло-то Исусово. Дойде още
и *Никодимъ, (който бѣ дохождалъ отъ
най първо прѣзъ ношъ при Исуса), и но-
сѣше едно смѣшеніе отъ смирихъ и алой
40 до сто литры. И тѣи зѣхъ тѣло-то Ис-
усово, и *обвихъ го въ плащаницѣ съ
ароматы-тъ, както е обычай на Іудей-тъ
41 да погребаватъ. И на онова мѣсто дѣто
бы распѣтъ, имаше градина, и въ гради-
нѣ-тъ гробъ новъ, въ който никой още
42 не бѣ положенъ. *Тамо прочее положихъ
Исуса, *поради петѣкъ-тъ на Іудей-тъ,
защото бѣше близу гробъ-тъ.

ГЛАВА 20.

- а Мат. 27; 26, 31. Мар. 15;
15. Лук. 23; 24.
б Мат. 27; 31, 33. Мар. 15;
21, 22. Лук. 23; 26, 33.
в Числ. 15; 36. Евр. 13; 12.
г Мат. 27; 37. Мар. 15; 26.
Лук. 23; 35.
д Мат. 27; 35. Мар. 15; 24.
Лук. 23; 34.
е Псал. 22; 18.
ж Мат. 27; 55. Мар. 15; 40.

- з Лук. 23; 49.
и Лук. 24; 18.
й Гл. 13; 23. 20; 2. 21; 7,
20, 24.
к Гл. 2; 4.
л Гл. 1; 11. 16; 32.
м Псал. 69; 21.
н Мат. 27; 48.
о Гл. 17; 4.
п Втор. 21; 23.
р Ст. 42. Мар. 15; 42.

- с 1 Іоан. 5; 6, 8.
д Исх. 12; 46. Числ. 9; 12.
е Псал. 34; 20.
ж Псал. 22; 16, 17. Зах. 12;
10. Отк. 1; 7.
з Мат. 27; 57. Мар. 15; 42.
и Лук. 23; 50.
й Гл. 9; 22. 12; 42.
к Гл. 3; 1, 2. 7; 50.
л Дѣян. 5; 6.
м Ис. 53; 9.

б Ст. 31.

- а Мат. 28; 1. Мар. 16; 1. Лук.
24; 1.
б Гл. 13; 23. 19; 26. 21; 7,
20, 24.
в Лук. 24; 12.
г Гл. 19; 40.
д Гл. 11; 44.